

TIL SÖLU

Ein keyboard forsterkar 40 W + ein Yamaha overdrive pedal. Kostnaður 2.000 kr. Tlf. 15027.

YNSKIST

Ein knappaharmonika ynskist til keyps. Tlf. 71823.

Út- & Sjónvarp

PHILIPS SJÓNVARP
28", bílga til sölu. Tlf. 73099.

SJÓNVARP

Gott, bíligt sjónvarp ynskist til keyps. Tlf. 22515, best eftir kl. 17.00.

Ymisk**FORSTÖRRINGAR-APPARAT**

til foto ynskist til keyps. Tlf. 73769 eftir kl. 18.

TILBOÐ

ynskist uppá lítlan út-grevstur til garð. Tlf. 14103.

FARTELEFON

Dancall fartelefon selist fyri 5.000 kr. Tlf. 12455.

BURTURMIST

Ur burturmist v/Heygsvegin. Møguligur finnari biðir ringja Tlf. 17854.

FERÐ TIL NOREGS

fyri tvey, aftur og fram, til sölu fyri 3.000 kr. Tlf. 10799.

DARTFELAGIÐ SILVURØRVAR

hefur fund onsdagin 19/2-92. Allir limir verða biðnir at mæta. Dartfelið Silvur-ørvar, Vágur.

BLÝANTSMYNDIR

Snotuligar blýantsmyndir til sölu fyri bert 30 kr. stk. Herman Christiansen, Tlf. 73608, Vágur.

POSTALÍN

Rødtop tekoppar v/ tall. ynskast til keyps. Tlf. 10135 eftir kl. 18.

RADIATORUR

El-radiatorur, stødd 70 x 28, 220 volt, 1000 w. Nýprísur 1.000 kr., til sölu fyri 200 kr. Tlf. 16658.

Blaðstjórin á Fjúrtaða hevur misskilt okkurt

Í Fjúrtaða nr. 12 hevur blaðstjórin Finnogi Ísakson grein við yvirskriftini »Hann villleiðir og snarar«. Hetta er grein, har blaðstjórin roynir at afturvisa nøkrum av mínum viðmerkingum til arbeiðsloysistryggingina.

Har sigur hann m.a.: »Landsstýrið kroystir eina skipan niður yvir høvdið á arbeiðarafjeldini, og tí má landsstýrið eisini vita — og kunnger — út í æsir, hvat skipanin gongur út uppá. At siga, at reglurnar gerast seinni, dugir ikki«.

Hetta skuldi skiljast sum ein atfinning ímóti tí, at uppskotið ber brá av at vera ein rammulóg. Danir finga slíka skipan fyrst í hesi øldini, og teirra lóg er sanniliga ein rammulóg, hóast lógin fleiri ferðir er broytt. Umsitingarlaga verður tað mett sum ein fyrimunur at hava eina rammulóg, soleiðis at tað ber til við kunngerðum at laga skipanina til broytt viðurskifti.

Men blaðstjórin hevur partvis rætt, tí at tá ein garvaður politikari sum Finnogi Ísakson so fullkomuliga hevur misskilt ymiskt í uppskotinum, so átti lógin at verið meira útgreinað, og tær einstøku viðmerkingarnar meira nágreiniliga lýst lógina.

Blaðstjórin livir framvegis í tí trúgv, at hansara drúgvu útrokningar eru fullgott prógv um, hvussu útgjalðið knappliga minskar, um persónur arbeiðir í styttri tíð.

Hann sigur: »Hevur viðkomandi fingið fullan stuðul hetta hálva árið, kr. 2.379,- pr. viku, so minskar gjaldið orsakað av stuttum arbeiði niður í kr. 2.020,- um vikuna. Hendir hetta sama hálvt ár seinni, lækkar stuðulin aftur til kr. 1.540,- um vikuna«.

Hetta er púra misskilt. Persónur verður ikki settur til eitt fast gjald fyri t.d. eitt hálvt ár ísenn. Útrokningargrundarlagið er seinastu 12 mánaðirnar, t.v.s. at fyri hvørt útgjald verður farið 12 mór. aftur. Útrokningargrundarlagið er við øðrum orðum rullandi. Um útgjaldið verður hvarja viku, merkir tað, at útgjaldið verður eitt sindur minni fyri hvarja ferð. Talan verður ikki um stórar minningar, bert nakrar heilt fáar krónur. Hetta hendir tí fyrst, tá ið útrokningargrundarlagið (seinastu 12 mór.) er minni

ella ájavnt við 70% av eini arbeiðsløn.

Tá nú sami persónur átekur sær eitt arbeiði í styttri tíð, vil útrokningargrundarlagið vaksa, (nú fær hann 100% og ikki 70%), og harvið verður útgjaldið eisini nakrar krónur størri. Hetta er júst intenciónin. Tað skal løna seg at fara til arbeiðis.

Seinni verði eg lagdur undir at siga ósatt um útgjaldingarupphæddina. Landsstýrið hevur í viðmerkingunum av góðum grundum bert nevnt útgjald pr. dag, pr. viku og

viðmerkingar

pr. ár. Hesi tíðarskeið eru definerað. Tal av arbeiðsdøgum í einum mánaði skiftir eitt sindur. Tekur tú ein mánaða (sum t.d. okt. 1992) við 22 arbeiðsdøgum, so verður útgjaldið størri enn kr. 10.000,-. Men sjálvandi ber eisini til at finna mánaða, har útgjaldið er munandi

minni. Tí er rættast bert at brúka útgjald pr. dag, pr. viku ella pr. ár.

Eisini tekur blaðstjórin upp aftur spurningin um skatt ella ikki skatt. Eg nýtti eina definition frá OECD um skatt. Hon segði m.a., at tað skal vera talan um eitt gjald til tað almenna. Inngjaldið til ar-

beisloysistryggingina er ikki gjald til tað almenna, sostatt er tað ikki ein skattur. Men nakað heilt annað er, at fók vilja merkja tað sum ein skatt.

Framhald á síðu 15

Sanna Jensen farin

Sanna Jensen — Sanna hjá Rudolf — andaðist á Suðuroyar Sjúkrahúsi hin 17. januar, fáar dagar áðrenn hon hevði fyllt 70 ár.

Okkum untist tí ikki at hátíðarhalda hendan dag, sum vit høvdu gleitt okkum til, tí Sanna vildu vit fegin heiðra og gleða fram um onnur.

Vit fimm systkin í grannahúsinum hjá Rudolf hava kent Sannu alt okkara liv, og er saknurin tí so stórur, nú hon ikki er.

Vit vuku upp í eini tíð, tá samanhald ímillum grannar var ein treyt fyri at tú eisini greiddi tini egnu viðurskifti, og var hetta galdandi um allan garðin, men serliga ímillum heimið hjá Rudolf og okkara var kenslan av samhoyri sterk.

Fyri okkum gjørdist tað húsið eins og eitt annað heim og Elisabeth ein eyka móðir fyri okkum, og hevði hon, sum hevði so nógv av sínum egnum hjá sær, kortini avlopsorku til at taka sær av okkum við. Tó at tey gomlu fóru slitnaði sambandið og samanhaldið millum okkum í næsta ættarlið kortini ongantið, og serliga var tað Sanna, sum var savningar-miðdepin í samveruni.

Hugnaliga heimið hjá Sannu og Dánjal Jacob gjørdist karmurin um eitt vinarliga út um tað vanliga.

Ikki var so rúmsátt at byrja við sum nú, men hjartarúmið var so mikið størri, og tí var tað so fjálgandi og hugnaligt at stækka inn á gólvið hjá Sannu, ofta mangar ferðir um dagin.

Summi menniskju fylla munandi størri rúm í tilveruni enn onnur, og verður tí tómleikin aftaná tey so mikið størri.

Sanna var eitt av hesum. Har hon var við, var hon rættuliga við so tað kendist, men hevði hon so av einari ella aðrari orsök forfall, so dugdi ein illa at forlika seg við tað.

Hon var tað danir kalla eitt »livsstykki«, sum í gamni kundi stytta eina samkomu ella nøkrum fáum, hon var saman við, lóturnar og sum í álvarsmálum sera beinrakið kundi seta viðurskiftini upp á pláss. Hon dugdi væl at taka til og nýtti eitt sera myndandi mál, sum eisini kundi arga tann, sum ikki visti, at aftanfyrir málburðin lá ongantið óndskapur.

Sanna var ein sera rík menniskja, og tí

hevði hon so góð ráð at lata. Ikki var hetta ríkidømi gull og góðs, men alt tað hon átti inni í sær, sum hon gav sínum og okkum, hon var góð við. Ja, hon hevði óendaliga nógv at geva, og fyri okkum hevur hon eins og altíð verið har og fyllt okkara tilveru, tí drýpa vit nú hevur tá hon ikki er.

Sanna var medvitandi um samfelagsviðurskifti, og hevði sera avgjørda politiska støðu, sum hon ongantið duld. Tvørturímóti. Hon var ein sterkur agitator, og vunnu vit ikki um strongin hvarja ferð misti hon ongantið mótið, men eggjaði til at leggja á av nýggjum.

Nú tagnaði so troystaríka røddin og hitt uggandi handastrokið kennist ikki meira.

Broytingin í Valinum hevur skapt stóran sakn, sum tungur er at hugsa um, men vit virða titt minni og virka í tínum anda, um vit royna at uppihalda tí, sum eyðkendi samveruna við teg, mest møguligt, okkara millum sum eru eftir.

5 systkini í grannahúsi.